

ÄITI JA KOTI

Kuinka kauniisti sointuu
sana äiti mun korvissain —
ja lapsuusmuistot esiin
se palauttaapi ain.

Muistan kauniin kotikummun
ja sinilammen sen,
jonka rantamalla vietin
päivät armaat lapsuuden.

Kuinka veikot kerallani
tanhuvilla niin telmivät
myös rantahietikolla
kesäpäivän he leikkivät.

Vaan sitten haudan poveen
rakas turvamme laskettiin —
Puute kolkutti kohta oveen
ja sisään pyrki niin.

Kun isä vietiin nurmen alle,
äiti huolissa harmentui —
veikot riensivät maailmalle
— kodin onni pirstoutui.

Mulla usein kodin kuva
ja äiti on mielessäin.
Ja kulkurin teillä ollen
nyt muistelen niitä näin.

Muisto rakkaan äidin
hellentymään tunteet saa —
kuka parasta ystävänsä
konsaan voisikaan unhoittaa.

Äiti, kallis äiti,
mulle muistosi siunattu on
Aatelmassa luoksesi liittää
sun lapsesi koditon.

Lasten juhla Neuvosto-Venäjällä

Muuan Kolmannen Internationaalin kongressissa ollut ulkomaalainen edustaja kertoo vaikutelmistaan Venäjällä seuraavasti:

Heinäkuun 3 p:nä kuljetti minut automobiili lastenkaupunkiin, noin 28 virstan päähän Moskovasta, jossa 256 kesähuvilassa asui 1,500 kesää viettämään tuotua lasta. Valitettavasti myhästyin edustajain juhllisesta vastaanotosta, jonka lapset olivat toimeenpanneet, enkä niin ollen kuullut 11-vuotiaan toverin syvästi vaikuttavaa puhetta, josta läsnäolleet kertoivat.

Kun lapset aamulla varhain olleen mielenosoituksen ja päivällisen jällestä lepäilivät, onnistuin vasta kello 6 ajoissa, illallisen aikana tarkastamaan Klara Zetkinin, Rosa Luxemburgin, Karl Liebknechtin y. m. nimiä kantavia lastenkoteja. Kaikkialla vallitsi mitä suurin puhtaus, lapset ovat hyvin puettuja, on silminnähtävää, että lapsista pidetään erikoista huolta. Harvoja poikkeuksia lukuunottamatta olivat he terveen ja hyvinvoipien näköisiä. Muutamissa taloissa oli erikoinen lasten klubi. Näin niinkään taidekoulun, jossa oli lasten maalauksia muovailuja y. m., enimmäkseen oman mielikuvituksen tuotteita, jotka toisinaan erinomaisen suorituksen takia suorastaan hämmästyttivät; sitten esim. erään pikkua tytön piirustus kirjavasta kirkon akkunasta. Erikoisen runsaasti oli piirusteltu kukkia ja maisemia.

Yksinkertaiset verhot olivat koristeltuina tekokukilla huoneen ollessa täynnä näyttökukkia. Minulle tarjottiin lasillinen kahvia, lapsille annettiin kaakaota ja suklaata. Totesin, että Venäjä antaa lapsilleen parhaimmaansa siitä, mitä sillä on annettavissa.

Sitten alkoi juhla. On suuresti

valitettavaa, että ainoastaan pieni osa edustajista oli saapuvilla. Mikä ero juhlan ja juhlan välillä! Berliinin, Saksan suurin sivistyskeskus, tuntee lastenjuhla — köyhälistön lapsille esikaupunkien rumissa laitoksissa tai työväen kasarmirakennusten pihamailla. Kirjavissa pähkineissään ja nauhoilla koristeltuina lapset katselevat klovnien tavanmukaisia, vanhentuneita sirkustemppeja tai marionettiesityksiä, marssivat soihdut kädessään musiikin tahdissa, tanssivatkin joskus, mutta ei kansallistansseja.

Täällä on kaikki niin toisenlaista. Mielikuvitus, rikkaita värejä, kansantansseja, todellista iloa. Lapset muodostivat loistavan kulkueen kehoittaakseen kaikkia kansoja kieltäytymään sodasta, yhdistymään ja rauhallisessa elämässä työskentelemään yhdessä. Lavan yllä riippuvalla maailmankartalla suoritettiin matka, johon ei tarvittu passia eikä matkustulslupia. Ennen Venäjältä lähtöään suorittivat kansallispukuihin puettujen lasten kansantansseja, jonka jälkeen sotilassoiton sävelten kaikussa lapset varustautuivat matkalle. Puna-armeijalaiset ja lapset vuorotellen lauloivat: Reippaasti riveihin riennä... Näin paljon taiteellisia lippuja kuljettavan ohitseni, jotka lapset itse olivat tehneet ja joissa on yhteistyöhön y. m. kehoittavia lauseita, Kolmatta Internationalea tervehtiviä tai seuraavan sisältöisiä: "Me tulemme kauneiksi kuin kukat ja vapaiksi kuin linnut." Eräällä näyttämöllä esitettiin euroopalaisia kansantansseja ja nukkejuhlaa.

Matkalle lähdettyä saavuttiin Amerikkaan. Suunnattoman suuri puisto oli tällaisen näytelmän näyttämölepanole erittäin suotuisa. Jouduimme heti indiaanien — "tosi" — indiaanien pariin, sillä ihon väri, tatuointi ja puvet olivat aito indiaanien. Heillä oli kaarensa jousensa ja hyvin rakennetut majansa. Meitä tervehti pöytä indiaaniluvonta. Katselim-

me heidän tanssejaan, joita he suorittivat taidokkaasti jäljennetyn indianimusiikin mukaan. Sen jälkeen riustivat he kaarensa puiden oksiin ja liittyivät Kiinaan menevään joukkoon. Siellä näimme taiteellisesti koristellun pagodan, jättiläis-Buddhan, pappeja ja oikean kiinalaisen torin puupöytineen ja katoksineen, joilla oli lasten muovailemia omenoita, päärynöitä, banaaneja kiinalaisilla nimilapuilla. Täälläkin oli vastassamme pienten ja taaskin "oikeiden" kiinalaisten iloinen sorina joukon keskuudessa. Katselimme, miten he kävelivät torilla ja tanssivat "kiinalaisia" tansseja, jonka jälkeen kuljettimme heidät mustaan "Afrikaan." Ja totta totisesti. Mustempia neekereitä tuskin voi kuvitella. Piki-mustina, räikeän punaisine huuline ja kiharaisine tukkine ei lapsia tahotonut ollenkaan tuntea, josta nämä olivat suuresti huvitettuja. He ryhmittyivät leiritulensa ympärille, askaroivat pienten mustien nukkelastensa kanssa, esittivät sovitettua nekerimusiikin mukaan nekeritansseja, järjestivät taistelun valkoisen valloittajan kanssa puhuen koko ajan "heidän" kieltään. Loppujen lopuksi palasivat kaikki Venäjälle takaisin, jossa hajaantuivat kukin kotiinsa.

Koskaan en ole nähnyt iloisempaa juhlaa. Niinhyvin lapsille, joiden silmät niin kirkkaana loistivat ja joiden riemu niin välittömästi purkautui ilmoille, kuin myöskin niille, joilla oli tilaisuus viettämään tämä päivä lasten kanssa, tulee muisto siitä säilymään unhoittumattomana.

Kohtaus pappilassa. — Joroisilla muuan vanha vaimo meni papin luo, pyytämään, että poikansa, joka liikkuu työansioilla milloin missäkin, eroitettaisiin heidän kirjoistaan ja liitettäisiin "kylänhantään".

— Mukätähden? kysyi pappi.

— Minä en halua liikoja maksuja maksaa.

Papin kasvoilla värähti. Hän loi

Nuoren luofto

Se on niin herkänharras haaveilemaan,
se on niin nopsa nousemaan ja nostaan,
se on niin alttiin ahnas aatelmille,
se on niin tunnon tarkka tunnelmille,
se on niin rikkaanrusas ruoilemaan,
se on niin kärkeä kaatamaan ja kostaan.....

On turha käydä meitä mittailemaan.
Ei suostu nuori narrin nyörrinnauhaan.
On turha käydä taivuttamaan tuhkaan.
Ei suostu nuori uskotuksen uhkaan.
On turha käydä sanaa saarnailemaan!
Ei suostu nuori raukkaan raparauhaan.....

Nuori on nuori; minkäs mahtaa meille?

Nuori on nuori; läikkyä lailla laineen.

Nuori on nuori; kirkkain katsein kulkee.

Nuori on nuori; joutuin juosta julkee.

Nuori on nuori työntyy toivon teille.

ankaran silmäyksen paljonkokeneen työläisnaisen ja kysyi:

— Ettekö tekään enää tahdo maksaa sielunpalmenellenne?

— En, sillä minä olen köyhä, minun mökkini on ränsistynyt jota vastoin tämä pappi on tullut yhä loistavamaksi minun muistini aikana.

Papin kasvoilla värähti uudelleen. Näytti jo siltä, että sisimmässä liikkuu suuremmat voimat, mutta samassa hän taisi muistaa erään pienen asian.

Hän vaikeni ja mietti.

Taisi muistaa, että hän on itse poistanut kirjoistaan oman lapsensa päästäkseen maksamasta tälle mahdollisesti asetettavia veroja.